

KOMMISJONSFORORDNING (EF) NR. 869/2002

2005/EØS/16/16

av 24. mai 2002

om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 868/2002⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast grenseverdier for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.
- 2) Grenseverdier for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle relevante opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.
- 3) Når det skal fastsetjast grenseverdier for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartar slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).
- 4) Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Felleskapet på dette området, bør grenseverdiane for restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levera eller nyrene. Levera og nyrene vert ofte fjerna frå skrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdier for muskel- eller feittvev.

- 5) Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdier for egg, mjølk eller honning.
- 6) Spektinomycin bør førast opp i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 7) Dexpantenol bør førast opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 8) For å gjere det mogleg å fullføre vitenskaplege granskningar bør det tidsrommet som det i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 tidlegare er fastsett at dei mellombels grenseverdiane for restmengder er gyldige for, lengjast for alfa-cypermethrin og cypermethrin.
- 9) Det bør fastsetjast ein tilstrekkeleg lang frist før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 2000/37/EF⁽⁴⁾.
- 10) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunnngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Ho skal nyttast frå 60. dagen etter at ho er kunnngjord.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunnngjort i EFT L 137 av 25.5.2002, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/2003 av 16. mai 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 39 av 31.7.2003, s. 7.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ Sjå TEF L 137 av 25.5.2002, s. 6.

⁽³⁾ TEF L 317 av 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ TEF L 139 av 10.6.2000, s. 25.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 24. mai 2002.

For Kommisjonen

Erkki LIIKANEN

Medlem av Kommisjonen

VEGLEGG

A. I vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

1. Anti-infektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.10. Aminoglykosider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«Spektinomycin	Spektinomycin	Sau	300 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer	Skal ikke brukes til dyr som gir melk beregnet på konsum»

B. I vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
«Dexpanenol	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler»	

C. I vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

2. Parasittmidler

2.2. Midler mot ektoparasitter

2.2.3. Pyretroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«Alfacypermetrin	Cypermetrin (summen av isomerer)	Storfe, sau	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer Melk	Midlertidige MRL utløper 1.7.2003. Øvrige bestemmelser i direktiv 93/57/EF skal overholdes
Cypermetrin	Cypermetrin (summen av isomerer)	Storfe	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer Melk	Midlertidige MRL utløper 1.7.2003. Øvrige bestemmelser i direktiv 93/57/EF skal overholdes
	Cypermetrin (summen av isomerer)	Sau	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer	Midlertidige MRL utløper 1.7.2003. Skal ikke brukes til dyr som gir melk beregnet på konsum»